

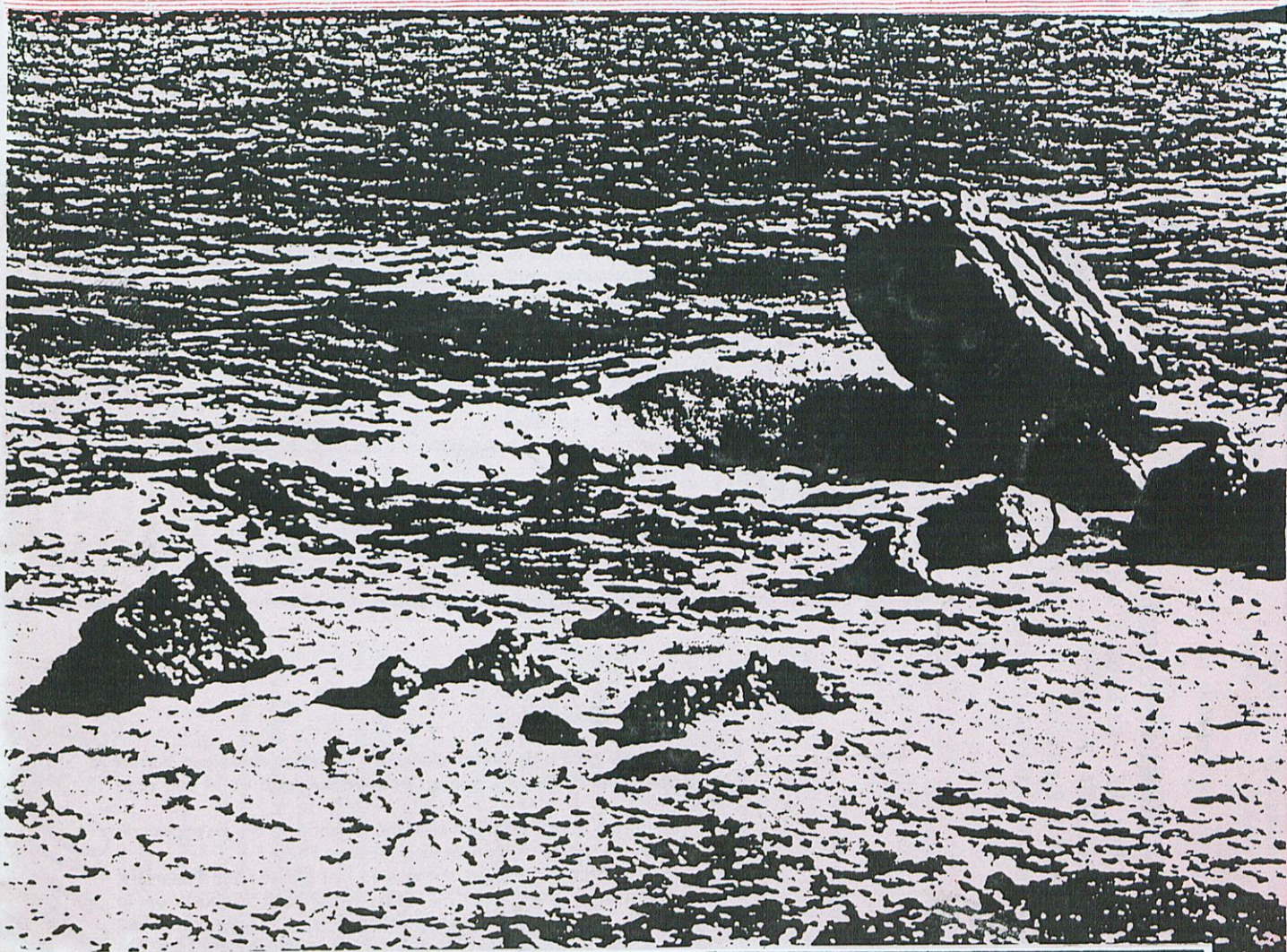
l'escadame

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 71

ABRIL 1986

Sumari

BÛSTIA · FULL OBERT · DE MÉS I DE MENYS · CONVERSA AMB...
CATERINA · XIMINIS · HISSANT LA PLOMA · VIDA ESCALENCA ·
NOTICIARI LOCAL · ESPORT I LLEURE · FULL INFANTIL · UN XIC
DE TOT · HUMOR · ANNA · FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA
COL·LECCIONABLE, etc. etc.

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. c/ Garbí, L'ESCALA — **D.L.** Gi / 287-82 — **IMPRESSIÓ:** Gràfiques del Ter, s.a.

BALLESTA

C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI

Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA

Plaça de les Escoles

ROMAGUERA

C/ del Pont, 24

TROBADORS

Passeig del Mar, 2

C.E.R. L'ESCALA

C/ Garbí

EDITORIAL

REQUIEM PER LA RADIO?

Ja deveu saber que RADIO L'ESCALA forma part de les 130 Emissores Municipals de Catalunya (EMUC); 29 de les quals es troben a les comarques de Girona: un conjunt d'emissores creades a diferents pobles, a instància de persones individuals o dels mateixos grups municipals per tal de fer un servei més a la població. Un servei que es considera públic, informatiu, cultural, i participatiu dins l'àmbit local. Un servei públic que està regulat pel Patronat respectiu, sorgit a través d'un acord de Ple. Un servei realitzat per una colla de gent, la immensa majoria de les vegades, sense afany de lucre; és més, moltes vegades amb el corresponent desemborsament de la pròpia butxaca.

Doncs bé, aquestes emissores, si no hi ha cap canvi en perspectiva, a partir del mes de juliol començaran a ser clausurades per ordre de la Generalitat, d'acord amb els expedients incoats a tal efecte. El coordinador-director de RADIO L'ESCALA ja va rebre el corresponent comunicat, de mans de dos mossos d'esquadra, el proppassat 25 de març.

A què és degut tot això?

Sembla ser que algunes emissores comercials s'han queixat d'una presumpta competència de les Emissores Municipals o d'interferències a l'hora d'emetre, adduint que hi ha un cert descontrol que ve donat per la manca d'una legislació adequada.

EMUC (l'agrupació de les Emissores Municipals), davant d'aquest fet, ja havia proposat i difós unes normes d'autoregulació tot esperant que sortís l'esperada llei. Una llei que, si no es dona cap conflicte de competències entre Institucions, ha d'aprovar, a no trigar gaire, el consell de ministres.

Davant de tot això i donada la poca consistència de certs arguments, molta gent es pregunta si les raons no són unes altres...

Us haureu adonat que aquí, a Catalunya, iniciatives particulars o públiques encaminades a potenciar la cultura, la informació, la llengua, la participació, etc. han arrelat amb gran força. No s'entén que iniciatives d'aquesta mena puguin ser estroncades sense raons suficients.

Pensem que si ara perdem la ràdio, potser d'aquí a un temps no podreu llegir aquests papers que teniu a les mans. En aquesta qüestió, RADIO L'ESCALA i L'ESCALENC som germans.

BUSTIA

Benvolguts escalencs:

A partir de l'1 de gener d'enguany el rebut de l'aigua sofrirà importants modificacions que es notaran sobretot en el seu preu final.

En primer lloc hi haurà un petit increment d'un 6% en el preu de l'aigua com a conseqüència de l'aplicació de l'I.V.A.

En segon lloc, i tal com estableix la Llei 5/1981 del Parlament de Catalunya i el decret 350/1985 del Consell Executiu de la Generalitat, els Ajuntaments o les companyies subministradores han de cobrar un recàrrec sobre el consum d'aigua que abonaran després a la **Junta de Sanejament de Catalunya** per a fer front a les inversions que preveu el **Pla de Sanejament de Catalunya**. En el nostre cas, i segons un acord de la Generalitat, els diners recaptats a tots els pobles de la Costa Brava, els gestionarà el Consorci de la Costa Brava per tal d'executar el Pla Especial de Sanejament de la Costa Brava, que preveu, entre d'altres, les obres de sanejament de L'Escala.

Cal dir que aquest recàrrec, **L'INCREMENT DE TARIFA DE SANEJAMENT** (I.T.S.), s'ha d'aplicar no només als abonats a la Companyia de l'Aigua, sinó a totes les cases i indústries, encara que tinguin subministrament propi, com per exemple Empúries o Camp dels Pilans. Els increments que cal aplicar a L'Escala aquest any són els següents:

Consum domèstic: 9 ptes./m³ amb un mínim de 20 m³/mes

Hotels: 9 ptes./m³ per plaça amb un mínim de 5 m³/plaça i mes

Càmping: 9 ptes./m³ per plaça amb un mínim de 3 m³/plaça i mes

Rebeu una cordial salutació.

Rafel Bruguera i Batalla

NOTICIES DE SUCIETAT

La coneguda família del marquès de les Flaones, ha vist al·legrada la seva llar amb la incorporació d'un nou membre de la seva escollida família canina. Es dirà Kakapis III i és un magnífic cadell de color groc merdós. Per a celebrar l'aconteixement i anunciar-lo a les amistats, han donat una volta pel carrer de la seva residència obsequiant generosament a tot el veïnatge amb un flairós regitzell d'ensaimades que han anat dipositant davant les portes, i regalims de moscatell calent que han escanciat generosament per les cantonades. Enhorabona!

000/007

Experts estudiosos dels «grafitti», han constatat amb la sorpresa consegüent, que va apareixent una misteriosa pàtina damunt les pintades que il·lustren les parets de la nostra vila. Els que els té desconcertats és no saber si es deguda a l'antiguitat de les mateixes o al fum de l'abocador d'escombraries. Es continuen les investigacions.

000/007

Ha estat obsequiada amb el magnífic trofeu d'Or i Nal, la coneguda família de ca'n Brossa, per la seva constància en deixar les escombraries a mercé dels animalets de Déu, durant tots els diumenges de l'any que, com es sap, no funcionen els serveis de neteja. Cal lamentar la presència de uns incontrolats (n'hi ha qui assegura haber descobert entre ells a veïns dels homenetjats) que, en esclafar una tomata podrida a la cara del Sr. Brossa, va deslluir la simpàtica festa. Per molts anys!

000/7'5

PRONÒSTICS ELECTORTALS

A que no sabeu qui guanyarà les properes eleccions?
Doncs molt senzill. Només falta pensar-hi una miqueta. Fixeu-vos: En Fraga dirà que no es vagi a votar; En Jordi Pujol i En Roca diran que es voti a qui es vulgui.

Elemental, no?

000/7'5

ENS LA TANACARAN I EN TINDRAN LA CULPA ELS AMERICANS

Últimament es parla que volen tancar les Emissores Municipals i no se'n sap massa la raó. L'ESCARDALENC, després d'haver-se espremut el cervell a base de bé, ha arribat a la següent conclusió:

Resulta que si tireu una línia imaginària des de l'Estartit i la passeu per l'Escala, seguint seguint arribaríeu fins a Rússia. Què vol dir això? Doncs molt senzill: A dalt de l'Estartit s'hi troba ràdio Liberty i els dissabtes al vespre des d'aquesta emissora passen el Sant Rosari per als russos, resulta que a la mateixa hora, des de Ràdio l'Escala fan el programa d'en Tit, en Tet i en Tarare; com que les ones de les dues emissores s'interfereixen resulta que entre «ora pro nobis» i «ora pro nobis» se senten les «parides» d'en Tit, en Tet i companyia, donant com a resultat que no poden sentir bé ni una cosa ni l'altre.

Per tot això, els americans han demanat a la Generalitat que clausuri l'Emissora de l'Escala i els de la Generalitat, perquè no es veïés massa la veritable raó, han decidit de tancar-les totes. I això no pot ser. Nosaltres, des d'aquí protestem enèrgicament. Que se sàpiga.

CARTA A L'ESCARDALENC

Benvolguts senyors de tan digna publicació:

Seguint el vostre consell de fer una sol·licitud a Hisenda per tal de saber la identitat dels signants de tan excel·lents articles, m'he trobat amb un petit problema que us exposo tot seguit: Resulta que vaig fer una carta a l'esmentat ministeri, adjuntant-hi els Números d'Identificació Fiscal per saber (innocent curiositat, la meua) qui eren els autors dels escrits, esperant que se'm contestaria ràpidament. Resulta que ja feia 15 dies que havia escrit i encara no havia obtingut resposta: jo si que telefono a la delegació del ministeri a Girona per a saber què havia passat amb la meua resposta i em trobo (Oh sorpresa) amb una veu delicada, dolça i educada que em diu que la resposta ja ha estat enviada fa més de 12 dies. Aleshores jo en vaig posar a pensar i després d'una llarga reflexió vaig arribar a la conclusió que no era culpa d'Hisenda sinó de Correus que han agafat el lleig costum de tenir-nos les cartes retingudes un mes, o més, per fer-nos agafar xaliveres (No trobeu que ja són prou grans, els de Correus, per jugar a aquestes coses?)

No us vull pas molestar més perquè veig que la faig massa llarga (la carta) i necessiteu espai per altres coses; només us volia demanar si seria possible buscar una altra solució per identificar els autors de tan (ho repeteixo) excel·lent publicació.

Res més. Molt agraït.

Un escardalenc tafaner.

P.D.

Perdoneu que no hagi signat amb el meu nom veritable, però és que en aquest poble tots som molt xafarders i no m'agradaria que quan passés pel carrer m'assenyalessin amb el dit.

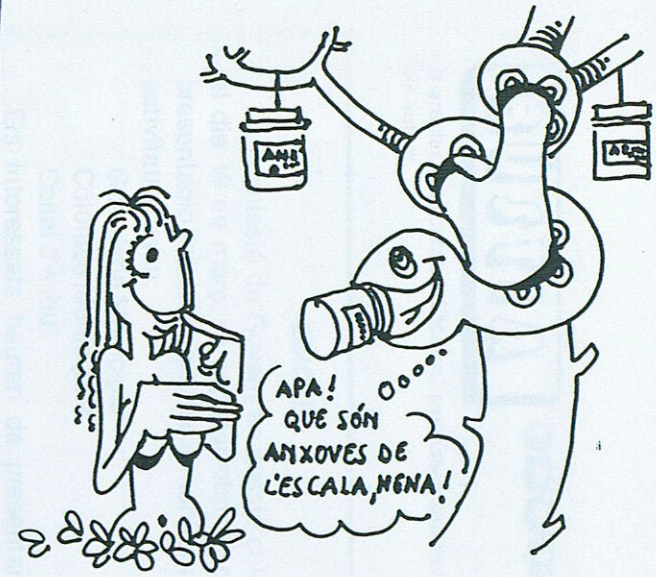
Moltes gràcies.

Benvolgut Escardalenc Tafaner

Comprend molt bé el teu interès per saber qui fa els articles. Jo, personalment, també m'agradaria de saber qui ets tu, no pas per xafardia, no, sinó per simple i sana curiositat. De totes maneres, com que m'has caigut molt simpàtic et diré qui signa amb el NIF 000 / 1000 i 1, els altres companys no sé què voldran fer, però jo ja t'ho he dit: El qui signa amb el 000 / 1000 i 1 sóc jo.

No es mereixen.

Jo

SOM LA PERA

Què diríeu vosaltres si Eva, la companya d'Adam, mentre eren al Paradís i instigada per la serp maligna, hagués ofert, en lloc d'una poma, un pot d'anxoves de l'Escala al seu marit i li hagués dit: «tastales, noi!». Oi que ho hauríeu trobat estrany? I tant que sí. Doncs imagineu-vos si és gros que aquí a l'Escala, durant la visita d'uns agents turístics italians, els ofereixin pomes en lloc d'anxoves. Si fóssim a Sant Pere Pescador, encara s'entendria, però aquí, no, de cap manera. És que si a Adam i Eva els van treure del Paradís per la qüestió de la poma, a nosaltres ens poden treure del Mercat Comú per la mateixa raó.

Ja ho dèiem al començament: «els escalencs...»

Nosaltres, perquè quedi constància del fet i passi a la posteritat com a exemple de les coses que no s'han de fer, hem encarregat un poema commemoratiu que transcrivim tot seguit.

ODA A LA POMA

Oh dolces pomes, del meu hort collides.
Pomes vulgars i verdes, però eixerides.
Causa heu estat de càstig i de guerra;
ara sereu, però, motiu de germanor
amb hostes vinguts d'italiana terra.

Mancats d'anxoves nostres, exquisides.
Mancats de pa amb tomata, amb sal i oli.
Mancats d'un bon vinet de la comarca.
Acompanyades d'un got d'aigua i suc de fruita,
sucedani sereu d'un bon tiberi;
però no deixareu mai de ser un trist psicolabis.

Golden & Reineta

EDICTE

La Comissió de Govern en sessió celebrada el dia 19 de març, va acordar obrir el plaç de presentació d'instàncies per a monitors de les activitats d'estiu:

Guarderia Municipal.
Colònies Municipals.
Casal d'estiu.

Els interessats hauran de presentar a les Oficines Municipals una instància amb les dades personals, adreça i «curriculum vitae» abans del proper dia 30 d'abril.

L'Escala, 20 de març de 1986.

L'ALCALDE
Rafel Bruguera i Batalla

PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

El present mes d'abril es procedirà a la Renovació padronal de 1986.

El repartiment de fulls d'inscripció es farà a domicili des del dia 10 d'abril.

Als efectes d'ajudar al ciutadà en la seva obligació d'inscriure's al Padró Municipal d'Habitants l'Oficina de l'Ajuntament estarà oberta des del dia 14 d'abril entre les 4 i 5 hores de la tarda.

ADVERTIMENTS

Si no trobeu el full a casa vostra demaneu-lo a l'Ajuntament.

Si no sabeu omplir el full padronal, a les hores assenyalades rebreu l'ajut necessari i us l'ompliran.

MOLT IMPORTANT

Els vostres drets civils i polítics comencen per la inscripció del nom i cognoms al Padró Municipal d'Habitants.

L'Alcalde

JULLY OBERT**PARTINT LLANCES**

L'opinió pública, no sense raó, sol estar en gran part decantada a veure l'Església més preocupada de compromisos amb el poder, (la història ens ho demostra prou), que de «obediència civil» o, més explícitament, que de solidaritat amb les justes i motivades causes animades pels desheretats i desfavorits. M'agregó a aquell criteri popular.

Voldria estar segur que, d'uns quants lustres ençà, aquesta apreciació pot ésser desencertada si es té en compte la coratjosa actitud de certs pastors eclesiàstics; em refereixo a la posició presa per ells en favor dels subjugats: Dom Camara, Romero, Angelelli, Tutu o, entre altres, els sacerdots Longueville i Dios Murias; i recentment, el primat Jaime Sin i el pare Ephrem Dato, filipins; (la llista no és exhaustiva). A menys que tals comportaments no siguin, com sospito, a portar a l'actiu de voluntats personals, independents de l'arbitri vaticà. En quin cas aquella popular suspicció de docilitat (per no dir subordinació) de la jerarquia de l'Església envers les puixances plutocràtiques seria motivada.

És dit en l'Evangeli —que és la doctrina de Jesucrist— que la pobresa no és un ideal, sinó una injustícia a combatre. I en la Bíblia s'hi llegeix la denúncia vigorosa dels profetes sobre totes les formes d'iniquitat; entre altres, de l'acaparament de les terres i de les riqueses; sense oblidar que Jesucrist es féu el defensor dels abusats i dissortats.

Per això, la conducta dels esmentats (i no esmentats) homes d'església d'Amèrica llatina, d'Àfrica del Sud, d'Haití, de Filipines i potser d'altres llocs, és d'enaltir. Sostenir conceptes altament filantròpics com són: aspirar al millorament de la condició humana, voler preservar la dignitat de l'individu, requerir el respecte als drets de l'Home, anhellar l'abolició de l'explotació d'un home per un altre home; resumint: acudir a la defensa dels oprimits, heus ací, em penso, principis que no divorcien en res amb la moral evangèlica. L'Església, pretenc, s'hi hauria d'abocar espontàniament, ardidament, poderosament i no pas amb actes certament lloables i fins exaltants, però tan episòdics i singulars que no inviten a creure a una missió canònica ni a un vot d'essència comunitària.

Em sembla poder retreure al govern d'aquesta influent institució un cert capteniment prudentment ambigu. Sovint es contenta d'esclarir consciències amb intervencions més o menys solemnes, però passives; és millor que res, però insuficient. Ho creuré així mentre no se'm demostrí el contrari. L'Església no té dret a restar ni poc activa ni neutra davant convulsions que haurien de fer alçar fins les pedres: raó de més per a mobilitzar sobretot totes les entitats que pretenen ser filantròpiques. Penso, inclús, que la postura de l'Església, massa moderada al meu entendre, roman dintre d'una línia de vella tradició eclesiàstica.

Quan hom assisteix al deixondir dels pobles miserables que hi ha pel món i la indigència dels quals flanqueja amb l'opulència més provocadora (Xile, Haití, Filipines, etc.); quan s'acorda prioritat a l'amuntegament de bens i quan es difereix indefinidament la solidaritat i el partiment, es contribueix a l'explosió de guerres socials. Res d'estrany, aleshores, que una guspira pugui desfermar una santabàrbara.

S'ha de considerar, doncs, normal si a voltes certs silencis i fluctuacions clericals són interpretats com essent indiferència, o dimissió, o còmplice resignació, o, encara, traïció a l'Evangeli. Quan es lluita contra corrupcions i despotismes, aquest combat ha de ser prioritari. I si hi ha insurrecció, cal considerar-la com legítima quan es troba en presència d'una tirania sense escrúpols i quan tots els mitjans de conciliació han estat esgotats. Entre altres, són homes d'Església els qui ho proclamen.

Aquest és el meu franc sentiment que avui el dret d'expressió em permet estendre. Sense ignorar, però, que el present tema és de natura a agullonar certes ànimes devotes i tradicionalistes que tenen l'amor propi cosit a flor de pell. Que no prenguin les meves deduccions com projectils malintencionats; avui el dubte és humà, la contradicció permesa, la tolerància respectada... i la cortesia apreciada. Sobretot quan el caràcter liberal de les presents reserves no pot despertar recel.

Partir llances en favor dels oprimits és sempre digne d'encomi. I un deure de tots, en particular d'aquells que s'han imposat l'apostolat de seguir el missatge de Crist del qual diuen ser soldats.

SADERRA

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

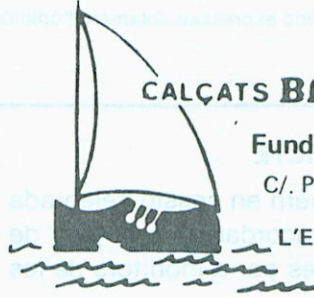

CALÇATS **BALLESTA**

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10
Tel. 77 02 53

L'ESCALA (Costa Brava)

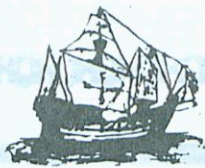
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

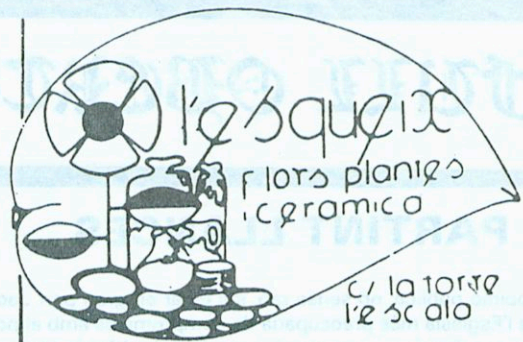
REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26
Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

C/ la Torre
l'Escaló

ROSA MARIA **BALLESTA**

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMACIA

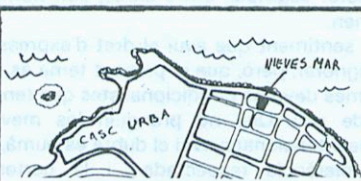
FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat
Tel. 77 00 82

L'ESCALA
(Girona)

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim · L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE

QUE MAI MÉS NO ES REPETEIXI

«Deportació» i «Exili», dos mots sinònims, el significat dels quals fa esgarriar els qui directament o indirecta el coneixem a fons.

«Deportació» o «Exili» és anàleg al sofriment que patiren milions de persones de diferents nacionalitats durant la segona guerra mundial. La font d'aital suplici es situa a l'Alemanya governada per Adolf Hitler, que amb la seva enorme capacitat de poder de convocatòria feia moure la «massa» al seu caprici.

La primera víctima del fanatisme i del despreci que Hitler sentia envers l'home, principalment no ari, fou el mateix poble alemany, enganyat i aterroritzat, al qual pensava regenerar per l'odi.

En la humiliació a què estava sotmès l'home deportat s'hi recolzava tota la base del sistema que Hitler emprà. Per a ell el simple menyspreu envers l'home era insuficient, altrament calia trepitjar-lo en els seus drets més fonamentals, reduint-lo al silenci pel terror, la presó o la mort, convertint-lo en un ésser menyspreable i odiós a fi d'infondre energia a llurs botxins. Tots quedaven marcats per sempre en la degradació. El fanatisme d'uns era l'antítesi de la humiliació d'altres. Tot el sistema dels camps d'extermini nazis reposava en aquesta doble base.

Pel sol fet de negar-se a reconèixer la sobirania infalible i implacable del Führer i la superioritat de la seva raça es deixava de ser home. Era com una empresa d'enviliment de l'home, acuradament estudiada en les altes esferes, la que devia, per mitjà de l'acció física i moral, reduir els deportats als camps a l'estat de bèsties, abans de fer-los morir d'una agonia lenta i terrorífica. D'aquest principi fonamental es derivà la «llei dels camps d'extermini nazis».

S'assetjava l'home per l'esgotament dels treballs forçats, en uns condicions inhumanes i cruels, per la fam, la set, el fred, els cops rebuts, les amenaces... o se'l degradava moralment actuant sobre el seu organisme debilitat i gairebé sense defenses, creant-li un estat anímic d'incertesa, ansietat i angoixa perpètua.

Cap possible distinció subtil existia entre la falta i el qui la feia, a no ser que la falta fos la d'haver nascut, cap possibilitat de redempció, cap perdó, cap pietat... Els encarregats de la vigilància en els camps d'extermini nazis (els «SS») havien sortit d'una escola on se'ls inculcava l'odi i el menyspreu envers qualsevol dels detinguts. La credencial o distintiu que cada presoner, a excepció dels de nacionalitat alemanya, portava cosit al costat esquerre de la jaqueta o vestit (una lletra impresa sobre un triangle de color) que indicava llur nacionalitat, no els eximia ni els diferenciava davant qualsevol càstig físic o moral. Hitler deia: «He fanatitzat la "massa" convertint-la en l'instrument de la meua política».

Des de l'Abril del 1933, en què un decret nazi legalitzà l'existència dels camps de concentració a Alemanya, començà un dels martiris més horribles que ha sofert la humanitat. Treblinka, Dachau, Auschwitz, Buchenwald, Mauthausen, Belzec, etc., etc., formen part d'una trista i inconcebible història de terror. La idea d'una liquidació ràpida dels jueus dominava la ment de Hitler, que considerava la raça jueva una raça detestable. Àdhuc la seva credencial (una estrella groga de sis puntes) els distingia amb més força entre els altres exiliats.

Sortosament, al mig d'aquell infern terrenal, una entranyable solidaritat unia els deportats, que intentaven fer possible que un denominador comú, «l'esperança», els mantingués vius.

En el moment actual en què, per desgràcia, parlar d'armes i bases nuclears, de míssils i euromíssils, etc., sembla una obligació imposada pel progrés, crec oportú recordar totes les persones que per ésser defensores de les llibertats nacionals i de classe, perderen llurs vides a l'horrorós holocaust massiu dels camps d'extermini nazis. A la vegada vull donar a conèixer l'emotiu homenatge ofert a la memòria dels empordanesos que hi moriren, sota el domini del govern hitlerià.

Entre els centenars d'homes i dones d'arreu dels Països Catalans, que sucumbiren en els infernals camps d'extermini nazis, s'hi trobaren molts empordanesos que resten en el record dels qui coneixem la seva història.

Per a tots ells i de manera especial per als de «la nostra plana riellera» l'organització internacional «Amical de Mauthausen» (Barcelona) i la seva delegació «Alt Empordà» (Figueres) brindaren un homenatge, que tingué lloc a la capital de la comarca el propassat dia 15 de març.

El principal motiu de la commemoració fou saldar un deute de reconeixement envers les persones que patiren l'exili i les seves terribles conseqüències. En segon lloc es feu un crit en defensa de la Pau tan necessària en el món. I per la lògica raó de conscienciar la gent perquè s'adoni que a molts pobles i persones, avui en dia, encara els són negats els seus drets més elementals.

El programa d'actes corresponents a la «diada» fou el següent:

A les 10.- Trobada d'exdeportats i familiars al Passeig Nou.

A 2/4 d'11.- Recepció a l'Excm. Ajuntament.

A les 11.- Visita al Museu Dalí.

A 2/4 de 2.- Dinar de germanor a l'hotel Travé.

A 2/4 de 5.- Inauguració al cementiri local, per les autoritats municipals, del monument a la memòria dels empordanesos morts en els camps nazis.

A les 6.- Inauguració per les autoritats locals, al Teatre Municipal «El Jardí», de l'exposició de testimonis fotogràfics amb el tema «Exili i deportació» i una mostra d'art d'artistes empordanesos.

A 2/4 de 8.- Al Museu de l'Empordà, projecció del documental «Nit i boira», testimoni gràfic sobre els horrors dels camps nazis.

A continuació, conferència i col·loqui.

El principal lema o slògan entorn del qual girà la solemne «diada» fou el fervent desig de tots els assistents: «QUE UNA MONSTRUOSITAT COM LA DELS CAMPS D'EXTERMINI NAZIS MAI MÉS NO ES REPETEIXI».

PILAR PELLICER de GISPERT

«EL CAPITAN TRUENO»

El passat mes de març, tornà a editar-se i vendre's al públic el cèlebre «El Capitán Trueno». Els dos primers números s'esgotaren al poc de sortir, senyal que els nostàlgics i les noves generacions s'han interessat pel producte.

M'ha alegrat aquesta recuperació de l'heroi cavalleresc i justicier de la meua infantesa, però alhora m'ha omplert d'enyorança d'uns anys que mai més no tornaran.

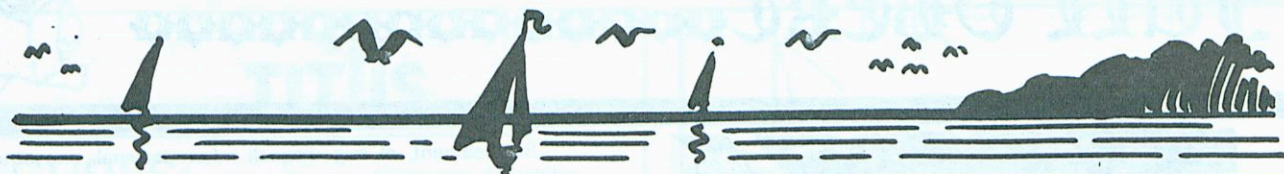
He demanat al temps de fer anar, per un moment, enrera els rellotges. Tornar als minuts curulls d'il·lusió en què jo anava amb les dues pessetes, ben guardades a la mà, a ca la Lola Romaguera, a comprar les aventures del «Capitán». Però el passat és irreversible.

A aquells infants d'ahir, les aventures de «El Capitán Trueno» ens oferiren tota una sèrie de idees, somnis i coneixements, que mai obtinguerem ni de la taula de logaritmes, ni de la FEN, ni del llatí.

Avui, amb la represa tot just començada, cal donar un marge de confiança al nostre heroi, perquè posi un toc de romanticisme a una època on abunda el cotxe persecutori i la imatge opressiva.

Desitjo sort a «El Capitán Trueno» en la seva nova etapa, però els infants d'avui no són els d'ahir, són diferents. Els temps han canviat.

P.J.

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

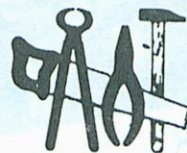
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Tel. 77 10 23

Area laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6
Telèfon: 77 04 86

L'ESCALA

DISCOTECA

ACUÀRIUM

HOTEL - RESTAURANT

L'ESCALA

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos i mariscs

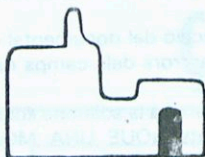

**
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció Central / Aire acondicionat
Parking Particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9
Tels. (972) 770219 / 770977

L'ESCALA
Costa Brava (Girona)

Residencial «FLORA PARK» (PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:
5.200.000⁺

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA S.A.

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avinguda Ave Maria, 7
L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

L'ANY INTERNACIONAL DE LA PAU

Comencem l'any 1986, amb una exigència. És l'any internacional de la Pau. Voldria fer una reflexió en veu alta des de l'Escalenc, del que hauria o podria ser aquest any.

Tots volem la Pau. Els eslògans, arreu són portadors d'un missatge de Pau. Serà la Pau una utopia?

Semblaria que sí, si mirem el nostre món desfet per les guerres grosses i petites, per poder provar les armes i donar sortida.

Deixem estar els conflictes bèl·lics del nostre món. Només diguem que sols el 12% de les despeses militars d'un any podrien solucionar molts problemes del 3er món.

Parlem sí, de la guerra sorneguera, de la fam, la malaltia, la misèria, la manca de tot en els països subdesenvolupats. No fa falta que els míssils s'enlairin i es desarticulin de les seves bases: ja maten! Maten la felicitat, l'alegria i el benestar de tots. La Pau comença per satisfer les necessitats bàsiques dels homes i sabem que hi ha molts estómacs buits, i molts ventres inflats per la desnutrició. La Pau existirà en el món quan tots els homes i dones, infants i vells puguin satisfer la seva fam, puguin ben alimentar-se, i tinguin un servei mèdic mínim d'assistència sanitària. I encara més, la Pau no es queda aquí, sinó que toca el cor també.

Mentre els homes i dones de tot el món no siguin acceptats i reconeguts, mentre hi hagi tantes diferències socials, la Pau no existirà.

Però val la pena de gastar energies per acostar-nos-hi. Avui la Pau pot ser una utopia, però és una utopia que pot convertir-se en realitat, si la fem sorgir amb constància i bona voluntat del nostre entorn concret:

- Si creiem que el perdó val més que la venjança.
- Si sabem resistir a donar la culpa de tot als altres.

LA PAU NO SERÀ JA UNA UTOPIA

- Si preferim confiar més en els altres, que sospitar...
- Si pensem que nosaltres som els qui hem de donar el primer pas i no els altres...

LA PAU JA NO ÉS UTOPIA

- Si creiem en el poder d'una mà oberta...
- Si creiem que el somriure té més força que l'agressivitat.

LA PAU S'ESTÀ CONSOLIDANT

- Si creiem que allò que uneix els homes és més que no pas el que els separa.
- Si sabem mirar els altres amb una mica d'amor.
- Si creiem que ser diferents és una riquesa i no un perill.

LA PAU NO ÉS UTOPIA

- Si podem sentir alegria amb la joia del nostre veí.
- Si l'esguard d'un infant és encara capaç de desarmar-nos.

LA PAU NO SERÀ PER NOSALTRES UNA UTOPIA

- Si la injustícia dels altres ens revolta tant com la que a nosaltres ens fan.
- Si l'estranger és per a nosaltres un germà.

LA PAU COMENÇA JA A NO SER UTOPIA

- Si sabem acceptar que els altres ens ajudin.
- Si sabem compartir el nostre pa, afegint-hi un bocí del nostre cor.
- Si sabem cantar i alegrar-nos de la felicitat dels altres.

LLAVORS LA UTOPIA VA FENT-SE REALITAT

- Si sabem escoltar qui ens fa perdre temps i li somriem.
- Si sabem encaixar i aprofitar les crítiques, sense cansar-nos ni defensar-nos.
- Si sabem acceptar i fer nostres les opinions dels altres.
- Si per nosaltres l'altre és un germà.

LA UTOPIA JA NO ÉS UTOPIA

- Si preferim que ens facin mal, abans que fer-ne.
- Si ens posem de part de l'indigent sense fer-nos l'heroi.
- Si creiem que l'Amor és l'única força.
- Si creiem que la pau és possible!!

LLAVORS SEGUR QUE VINDRÀ LA PAU, almenys en el nostre trosset on ens toca viure.

NEUS XIMINIS

SASTRERIA

Vilabrú

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Teléf. (972) 77 01 85
L'ESCALA (Girona)

- Mobles
- Articles Bambú
- Decoració
- Cistelleria
- Regals
- Bosses

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA

Telèfon 77 01 46

**DAIULL
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**

Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA

més de 90 oficines a Espanya

CAIXA DE PENSIONS

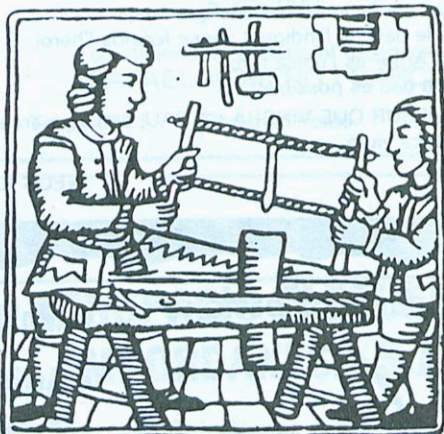
"la Caixa"

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERES
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Victor Català, 9

L'ESCALA

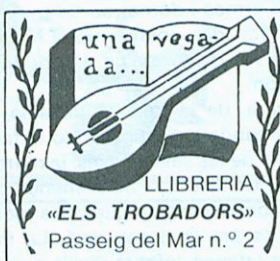

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n. (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

LLIBRERIA

"ELS TROBADORS"

Passeig del Mar n.º 2

LLIBRERIA

"ELS TROBADORS"

Passeig del Mar n.º 2

Lindan
ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO - Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17
Telèfon 77 01 99

L'ESCALA (Girona)

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

LA CARGOLERA (1a. PART)

El dia **15 de febrer de l'any 1912**, d'això ja en fa 74 anys, arribava a L'Escala un sacerdot disposat a fer molta feina. Ell sabia que aquí hi havia molt per fer i per aquest motiu venia disposat, com així va ésser, a lliurar-se en cos i ànima al seu nou poble, L'Escala.

Era jove, enèrgic, entusiasta, emprenedor i portador d'un gran esperit apostòlic.

Ens referim a mossèn Carles Costa, rector que ho fou de la nostra vila durant 32 anys.

No us espanteu que no repetiré la seva biografia, la qual ja vaig escriure a «L'Escalenc» del mes de gener de 1984.

El que succeix és que si volem parlar de la vida **socio-cultural, recreativa i formativa** de la nostra vila en una bona part de la primera meitat del nostre segle, forçosament hem de referir-nos, es vulgui o no, a aquest home que tant estimà el nostre poble, el seu poble. I no solament amb paraules, sinó sobretot amb fets. Tota la seva vida fou un lliurament total als escalencs, especialment a la mainada i als pobres, als més necessitats. Ell també visqué i morí pobre.

Comprengué ben aviat que el seu apostolat, a més d'estar dintre del temple, es trobava també a fora, al carrer, entre els petits i els més desvalguts.

Però per a poder desenvolupar gran part dels projectes que portava dintre seu, precisava d'un local, sense el qual ben poca cosa hauria pogut fer.

Els seus primers passos, per tant, foren encaminats a trobar un lloc on es poguessin portar a terme tot un ventall d'activitats adreçades als petits, sense descuidar els joves i els més grans.

Comprengué també que tot sol no podia fer res. Necessitava col·laboradors. Un d'aquests, que esdevindria important en el curs dels anys, fou un home senzill i bo. Ens referim a en **Jaumet Carreras** que fins que arribà mossèn Carles feia de mestre d'obres.

Per cert, no fa molt que el seu besnét, l'**Antoni Bonachera**, em permeté fotocopiar –detall que li agraiam molt– unes factures del seu besavi dels anys **1904, 1910 i 1912**, adreçades a clients seus.

Per 240 pessetes en Jaumet Carreras gairebé convertia una casa vella en una de nova.

Als amics de les curiositats, els direm que, l'any 1910, un jornal de paleta es facturava a 14 rals, els manobres a 10 i els aprenents a 4, si bé en **Jaumet Carreras** els anomenava, en castellà, «zagal», i no «aprendiz».

Un totxo costava 22 cèntims; un sac de ciment, 4 rals; un de guix, 5; un carro de sorra, 4; La calç, la comprava a semals, a 8 rals cadascuna. I així, aníriem seguint.

Cal remarcar que els preus unitaris, en **Jaumet Carreras** els posava a la factura en rals, però els preus eren molt estables, molt més que ara, ja que tant els preus dels jornals com els dels materials són els mateixos en una factura de l'any 1910 que en una altra factura de 1912.

Recalquem també que en aquestes factures –escrites en castellà– no hi ha cap recàrrec, equiparable al fins ara ITE (Impost Tràfec Empresas) o a l'actual IVA (Impost sobre el valor afegit).

O sigui que els paletes d'aquells anys podien tenir altres problemes, però no els que tenen els actuals en el moment de fer les factures.

Perdoneu, amics lectors, que m'hagi desviat una mica del tema, però he cregut que aquestes anècdotes us podrien ésser d'un cert interès.

I tornant al que, parlàvem al principi, veiem que **mossèn Carles** es feu amic d'en **Jaumet Carreras i de la seva família**.

Potser perquè ja estava cansat de fer de paleta, o potser perquè **mossèn Carles** en va saber molt de conquerir-lo, el fet és que en **Jaumet** deixà la seva feina anterior per canviar-la per la de cafeter.

En va parlar amb la seva dona, també una bona persona i una excel·lent col·laboradora de la parròquia a través de l'obra de **Sant Vicenç de Paül, la Miquela Ballester Bañas**, qui va aprovar la decisió presa pel seu marit. Amb aquesta bona harmonia, tot va ésser dit i fet.

Ja tenim, doncs, a en **Jaumet Carreras** fent obres a casa seva que, com la majoria ja sap, es trobava i es troba encara a la cantonada dels carrers **Enric Serra i Pintor Joan Massanet**, abans **carrer de l'Hospital**, donant la façana més ampla a la **Plaça de l'Ajuntament**, abans **Plaça de la Constitució**. Feia uns set o vuit anys que en **Jaumet** s'hi havia traslladat, quan la va comprar. Fins a la data, havia viscut en una casa del **carrer Empúries**, abans **carrer de la Font**.

Els baixos, els convertí en Cafè, on malgrat no caber-hi gaire taules, hi havia animades i entretingudes tertúlies i unes bones berenades i «ressopons». Quan arribava el bon temps, en **Jaumet Carreras** guanyava lloc traient taules a fora, posant-les a la plaça de l'Ajuntament, sobretot el dia en què el Centre organitzava sardanes.

A dalt hi havia la sala d'actes on s'hi feia el **cinema, titelles, teatre, vetllades, conferències, xerrades i actes culturals diversos**. El petit escenari es trobava al costat del carrer Enric Serra.

(Continuarà)

En Jaumet Carreras, quan era un jove de bon veure.

Caterina Ximinis i Mascarreras és una de les persones que ha estat relacionada amb una indústria molt florent, en altre temps, aquí, a L'Escala: la del gènere de punt.

Ens espera fent ganxet a la sala d'estar de casa seva i tot seguit encetem la conversa.

L'Escalenc.- Quin any va néixer?

Caterina Ximinis.- El 1er de gener de l'any 1898. El pare es deia Rafel Ximinis i Guri, i la mare Francesca Mascarreras i Batalla i tots dos eren escalencs, jo també vaig néixer aquí.

L'Esc.- A quina escola va anar?

C.X.- Aquí a L'Escala, amb la senyora Gràcia, i quan vaig ésser més gran amb les monges. La Sra. Gràcia tenia l'Escola allà a Can Solà, on hi havia el taller. Només hi havia nenes, els nens anaven amb el Sr. Alsina. Però vaig plegar molt aviat perquè aquella Sra. tenia molt mal geni i sense quan val ni quan costa et petruscava. Al pare li vaig fer llàstima i em va treure; ell mateix em donava lliçó fins que van venir les monges, amb elles vaig aprendre francès perquè ho eren. No hi anava pas tot el dia, només unes hores, ja que era grandeta. Recordo que hi venien Rosa Guillot, la Maria Pellicer, la Rosita Dubé; érem molt amigues.

L'Esc.- Sempre heu viscut aquí, a L'Escala?

C.X.- El meu pare era mestre, però no n'havia exercit mai, i per tal de tenir jubilació va sol·licitar una plaça i li van donar Regencós; aleshores, com que jo era soltera, ja que el que més tard havia d'ésser el meu home era a l'Àfrica a fer el servei, on hi va haver d'estar tres anys, vaig anar amb el pare. Quan en Rafel va tornar de l'Àfrica ens vam casar i, perquè el pare no quedés sol, ja que la mare era morta, ens vam establir a Regencós. Allà vam instal·lar la primera fàbrica. Vam començar amb tres màquines, que ens havia posat el meu oncle, En Ximinis, que tenia la fàbrica de gènere de punt més gran de les que hi havia a L'Escala. Eren només les màquines més imprescindibles, la capdelladora, que anava a mà, més ben dit, tot era a mà, per bobinar s'havia de fer rodar un volant. No hi havia pas motors. Les màquines de teixir també anaven a mà. Però més tard, a Regencós mateix, ja vam posar motors i llavors va ser diferent... Varem agafar tres noies de les que anaven a treballar el suro, i ens vam fer una bona clientela a la comarca. A Regencós hi estàvem molt bé, però jo suspirava per tornar a L'Escala, ja veníem cada dissabte i diumenge i vivíem al carrer Enric Serra, al costat de Cal Gall. Recordo que, a l'autobús, hi venia un músic de Begur que tocava el contrabaix amb l'orquestra de L'Escala, i quan arribàvem a la pujada de Can Japot, deia: "Ja te s'eixampla el cor!...", perquè llavors de seguida veies el mar. Allà hi van néixer tres fills, el petit, però, va néixer aquí. Passats deu anys el pare es va jubilar i vam tornar a L'Escala, ens vam fer aquesta casa on estem ara. Als baixos hi teníem la fàbrica. La primera treballadora que vam tenir va ser la

Maria Solé; també van ser de les primeres, l'Adela Esquerrà, que era molt jove, la Francesca d'En Marcos, la Magdalena Juli, aquestes quatre van venir des que vam començar fins que vam plegar. També va venir molt l'Anita d'En Virgilio.

L'Esc.- Aquí a L'Escala, a quin any vàreu començar?

C.X.- Era l'any 1923, i vam, acabar a l'any 1969, quan va morir en Rafel.

L'Esc.- Quins tipus de gènere treballàveu?

C.X.- Feiem de tot: cubres, bragues, jerséis, pijames, etc., potser vam ser els que ens vam modernitzar més, perquè vam començar a comprar gènere fet i maquinària moderna. Tant treballàvem amb blanc com amb colors, tot molt ben fet, d'artesanía. Fins i tot vàrem fer bruses de dona, de sedalina. Teníem una clientela molt bona. Hi treballàvem tots, era una empresa familiar.

Primerament, els acabats amb ganxet els feien a fora de casa, la Sra. Miquela, les Sres. Dubes..., però això, era al principi, més tard ja ho feiem tot a màquina.

L'Esc.- On veníeu tot el que fèieu?

C.X.- Per tota la comarca. Teníem viatjants, fins i tot al Nord. Quan érem a Regencós no ens calia cap viatjant, perquè amb la comarca, Palafrugell, Begur, Palamós, Sant Feliu..., ja veníem tot el que fèiem.

L'Esc.- Quin nom tenia l'empresa?

C.X.- Rafel Puig, el nom del meu home.

L'Esc.- Podríeu dir-nos les fàbriques de gènere de punt que hi havia a L'Escala?

C.X.- Mireu, la més antiga era la de l'oncle Ximinis, era gran, tenia vint o trenta treballadors, al carrer de la Torre. També hi havia la de l'oncle Dario Solés, que la tenia juntament amb en Lluís Puig, però més tard es van separar i van anar cada u pel seu cantó. També hi havia la d'En Jaume Sureda i més tard la de la Sra. Teresina, al carrer de Gràcia.

L'Esc.- Com va ser que les fàbriques pleguessin?

C.X.- Bé, mireu, va venir el temps en què tot es va modernitzar i el peix gros es va menjar el petit... i tothom va anar plegant. Nosaltres anàvem fent, fins que va morir el meu marit.

L'Esc.- Recordeu els preus d'aquells temps?

C.X.- No ho recordo pas, però més endavant em penso que veníem els jerseis a 25 o a 50 ptes.. Jo no m'encarregava pas dels preus, tallava, cosia, junt amb les treballadores i no pas només a estones, sinó que feia tot el jornal. Els patrons els feia tots jo, tenia una fusta que em posava a la falda, per no estar tanta estona dreta, i allà ja hi tenia totes les mides dibuixades, ho tenia tot senyalat, i amb l'ajuda del centímetre ho tallava.

L'Esc.- Teníeu botiga?

C.X.- No, no teníem botiga. Teníem bons clients com en Miquel Sabadí, el Sastre d'Albons... ells ens venien el gènere de punt per tot arreu, així és que a casa, només veníem als amics i veïns, res d'importància.

L'Esc.- Quines indústries hi havia a L'Escala?

C.X.- Només el gènere de punt i el salat, res més. També hi havia alguna modista que tenia noies a cosir, com la Maria Brugués, la Sofia, més enrera hi havia hagut la Serafina, que era l'àvia d'en Xiquet, més tard hi va haver la Marina Altrachs, en Pere Sastre... i molt més enrera en Pepito Esparter.

L'Esc.- Quin horari feïeu a la fàbrica?

C.X.- Les vuit hores reglamentàries. Aquest horari ja el seguïem a Regencós, on per plegar ens regíem amb les sirenes de les fàbriques de suro de Palafrugell.

Abans, a la fàbrica de l'oncle Ximinis, recordo que començaven a les sis del matí i plegaven a les 7 del vespre, i guanyaven (ho sé perquè hi vaig anar una temporada ja que les meves amigues també hi anaven) un ral o 35 cèntims al dia. A les 12 anaven a dinar, a la una hi tornaven i a les quatre tenien mitja hora per berenar.

L'Esc.- I quan no treballàveu, amb què us distreïeu?

C.X.- Doncs mireu, els dies de festa, anàvem a passejar amb les criatures, feïem alguna volteta amb els amics, en Quimet i la Tereseta de Ca l'Adela tenien la botiga oberta i allà a la vorera parlàvem una estona... i després cap a casa. Es pot dir que vàrem ésser els primers turistes, ja que anàvem a sopar a vora mar, feïem excursions amb barca fins a Empúries i a vegades fins a Begur. però de cafè, bar... res d'això! Treballar, treballar i treballar, els diumenges a missa i a la tarda depèn de què hi hagués.

L'Esc.- Què ens podríeu explicar de la "Cargolera"?

C.X.- Era el centre catòlic, i hi vam gaudir molt els joves de llavors. Mireu, a l'estiu, cada diumenge tocaven sardanes, al vespre, amb orquestres bones, eh?, a la plaça de l'ajuntament, ja que la "Cargolera" era allà on viu la Marianita. Se n'encarregaven en Jaumet Carreras, la Miquela, la seva dona, i els seus nois. També feien teatre d'aficionats, ho feien molt bé, eren molts. Ara bé, les obres eren o de nois o de noies, mai es barrejaven... Algunes coses estaven molt bé, feien molta gràcia... Recordo en Rafel Callol, que en sabia molt, i en Quimet Simon... i d'altres. Els diumenges al vespre sempre hi havia una cosa o altra. Els homes anaven al cafè allà mateix, a l'estiu amb taules al carrer. I sabeu per què en deien la "Cargolera"? doncs perquè tots els homes que anaven a rosari i a les funcions de l'Església, que llavors eren molts, s'estaven al cafè i quan tocaven les campanes s'aixecaven i entraven a l'Església. I quan sortien de l'Església, doncs feien igual, tots al cafè...

L'Esc.- I feien ball?

C.X.- No, ball no, el que recordo que feien era la sardana del ram, el noi regalava un ram a la noia amb qui ballava la sardana. Hi vam gaudir molt...

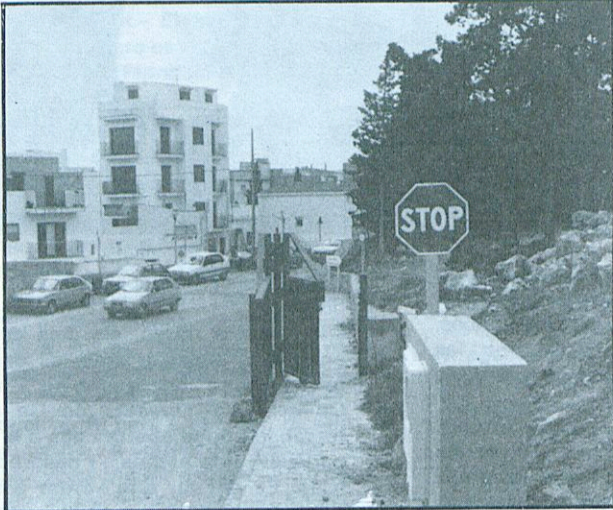
L'Esc.- Què és el que més us agrada de L'Escala?

C.X.- Tot! Però mireu, quan passo cap a Can Guinya m'hi encanto. I a la Punta també. No hi ha pas res més bonic que això! Jo sóc molt escalenca, molt...

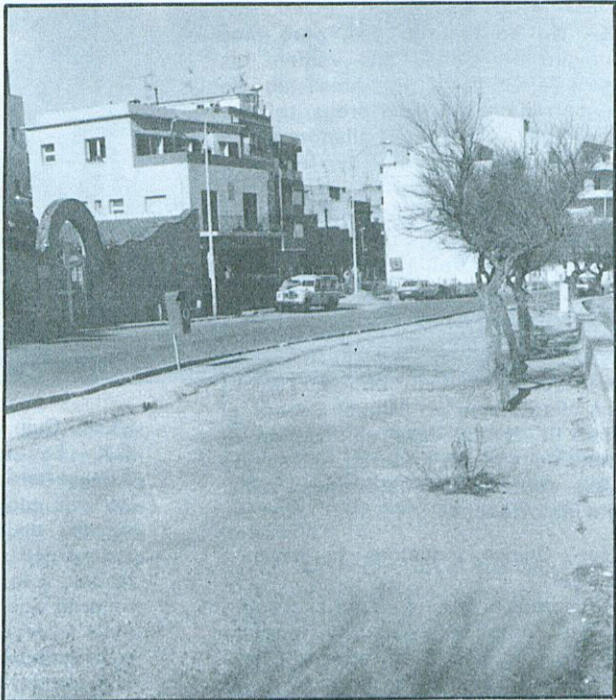

de més i de menys...

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

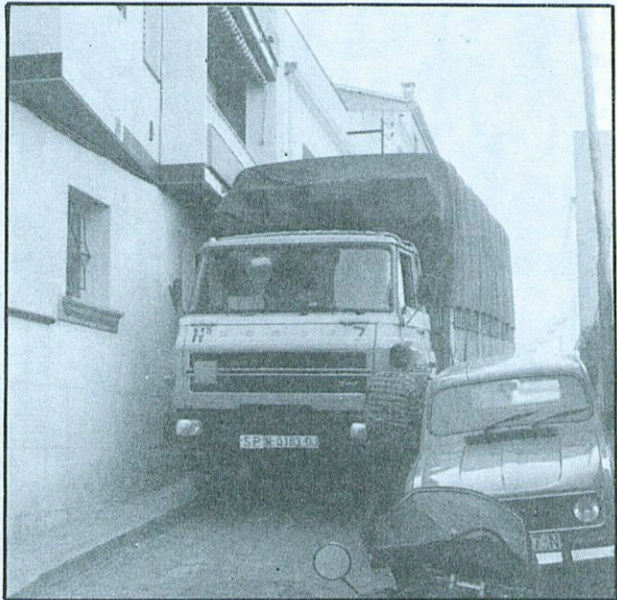
Una amable col.laboradora ens remet el següent comunicat: «El senyal d'STOP col.locat a la carretera de davant de l'escola de F.P. està molt lluny de l'indret que li correspon. Segons la situació del senyal, quan un cotxe pot sortir després d'haver-se deturat davant l'STOP, és quan es troba en el màxim perill en entrar a la carretera transversal»

Aprofitant les obres que s'hauran de fer una vegada acabada la col.locació del emisari submari en el Passeig, valdria la pena enllestir aquesta zona mostrada per la fotografia i deixar-la definitivament armonitzada amb el conjunt de l'espai peatonal.

Unes baranes arran de sorra evitarien que els cotxes envaïssin la platja, i facilitarien, al mateix temps, l'accés a la zona de banys.

Els veïns del carrer dels Horts ens remeten aquesta foto com a mostra evident de que les seves queixes continuen essent a més a més de justificades, ignorades per qui correspon. Omnipotens Telefónica!!

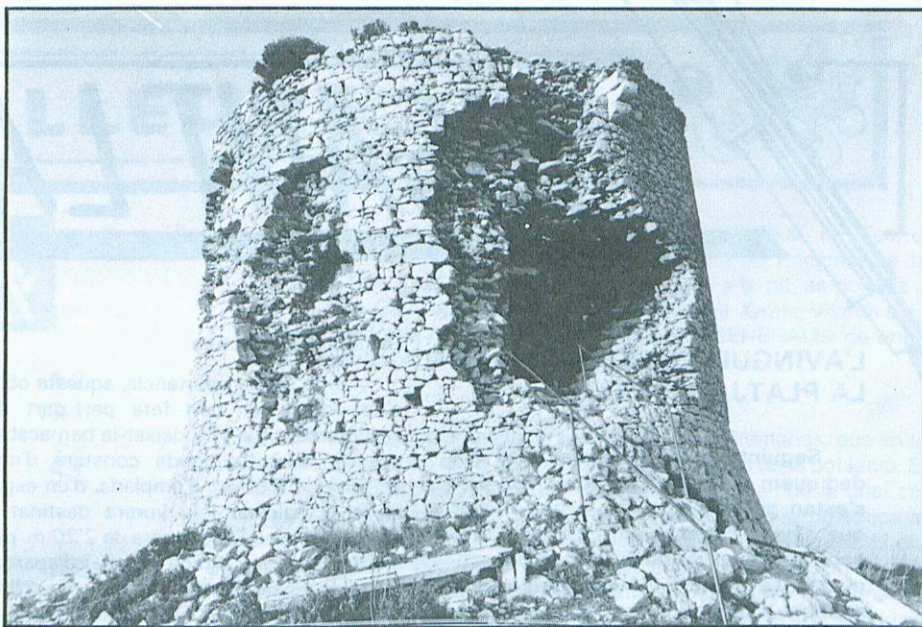
Volem destacar molt positivament la labor d'adecentament i embelliment que s'està realitzant, per part de la brigada de jardineria, en varies zones de la nostra vila. Principalment remarcable són les que es fan en l'entrada de l'avinguda de Girona, especialment necessitada d'un «new look» a fons.

Reconeixeu la imatge de la fotografia?

Efectivament, aquesta trista semi-ruïna es la Torre de Montgó.

¿Deixarem també que desaparegui, enmig de l'indiferència culpable, una altra de les nostres minces «senyals d'identitat»?

Des d'aquí demanem a qui tingui poder de decisió, capacitat i recursos, posi els mitjans necessaris per a mantenir i recuperar aquest entranyable retall de nostra petita història, ara que encara hi som a temps.

II CONGRÉS DE LA LLENGUA CATALANA INTERNACIONAL

El proper 30 d'abril es farà a la ciutat de Palma l'obertura del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

El I Congrés es celebrà l'any 1906, i va conduir a la fixació de les bases ortogràfiques i gramaticals que propiciaren un posterior desenvolupament de la nostra llengua. Fou el punt de partida de la lingüística i la filologia catalanes.

Ara, 80 anys després, les principals institucions culturals i acadèmiques dels territoris on es parla la llengua catalana, convoquen aquest II Congrés.

Ràdio L'Escala ha decidit que els escalencs, desde la nostra vila podríem aportar-hi el nostre granet de sorra, participant en una de les moltes activitats que realitza el Congrés. Serà el dia 30 d'abril a les 8 de la tarda quan manifestarem, mitjançant les nostres veus, una salutació als pobles del món amb la cançó «Una veu per al món». Voldríem aconseguir en aquesta data reunir el màxim de persones possibles a la riba si fa bo, i a la plaça Víctor Català si fa mal temps, per a cantar tots junts; mentre Ràdio L'Escala retransmetrà per a la nostra comarca aquest acte, conjuntament amb moltes altres emissores d'arreu de Catalunya, i TV3.

Si aquest nombre de persones i mitjans de comunicació representa una quantitat molt gran, haurem aconseguit que aquest fet s'inscrigui en el llibre Guinness de rècords mundials, a més a més de demostrar la nostra unitat com a Nació i la nostra capacitat de convocatòria per un fet tan emotiu com és el de cantar una cançó.

Aprofitem aquest espai per a demanar la vostra col.laboració, posant-vos en contacte amb Ràdio L'Escala.

Esperem una resposta positiva de la vostra part.

Entre tots ho hem de fer tot.

R.L.E.

SANT JORDI

Ja sabeu que el 23 d'abril és Sant Jordi. Ja sabeu que Sant Jordi és el patró de Catalunya. Ja sabeu que a Catalunya hi vivim unes persones que ens anomenem i ens anomenen catalans. Ja sabeu que els catalans parlem una llengua que té moltes dificultats per tirar endavant: la Llengua Catalana. Ja sabeu que la Llengua Catalana s'ha d'anar normalitzant per arribar a ser normal del tot, natural del tot.

El que potser no sabeu o no us heu adonat és que LA NORMALITZACIÓ COMENÇA PER UN MATEIX. És a dir: que CATALUNYA SERÀ CATALUNYA SI SOM CATALANS.

Mireu si és senzill.

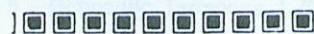
J.B.

UNA VEU PER AL MÓN

OBRIM SERENS LA NOSTRA PARLA
ALS MIL PARLARS DEL MÓN AMIC
AMB LES CLARORS D'UN VERB ANTIC
VORA LA MAR, I AL PEU DELS CIMS.

DURS AL TREBALL, PER TERRA ENDINS
SOLQUEM EL PLA QUE VOLEM LLIURE
OBERTS A TOTS, VIURE I CONVIURE.

*D'una conversa de Lluís Serrahima
amb J.V. Foix. (29 de maig de 1985)*

NECROLÒGICA

La Roser Ballesta Llinàs ens deixà el propassat 24 de març a l'edat de 47 anys.

La Roser havia contribuït en tot moment, i d'una manera desinteressada, a la màxima difusió de la nostra revista.

El Consell de Redacció de l'ESCALENC la recordarà sempre i vol agrair-li el seu ajut, així com vol donar als seus familiars el seu condol per tant sentida pèrdua.

HISSANT LA PLOMA

L'AVINGUDA DE GIRONA I LA PLATJA DE RIELLS:

Seguint amb la sèrie d'articles que dediquem a les obres públiques que s'estan portant a terme, o que fa poc que s'han acabat, aquí a L'Escala, ens ocuparem avui de dues de ben diferenciades. La primera, l'Avinguda de Girona, obra molt important, molt esperada, i la realització de la qual ha portat molts problemes, i creat moltes controvèrsies dins del poble. L'altra, la platja de Riells, no menys important però que ens ha vingut quasi de sorpresa i s'ha realitzat ràpidament i sense massa maldecaps.

Importància de l'Avinguda de Girona:

La realització de l'Avinguda de Girona és vital per a L'Escala, perquè a més d'ésser una important artèria de comunicacions dins del poble, és la seva entrada pel sud. Aquesta importància es veu incrementada després que l'anterior consistori condicionés l'entrada nord, del Padró a l'Escorxador.

Història

L'Avinguda de Girona, una de les principals obres que s'han portat a terme a L'Escala últimament (perquè suposem que quan aquest butlletí surti al carrer, ja estarà finalitzada), va ésser adjudicada a Dragados y Construcciones. El plaç de finalització de les obres era de 6 mesos, i aquestes varen ésser començades a finals de l'abril del 1985. Les obres es van interrompre a mitjan estiu per a descongestionar el dens trànsit de l'època. S'havia previst que les obres tornessin a començar el mes de setembre, però és en aquests moments que l'empresa presenta una sèrie de problemes, principalment de tipus econòmic, que retarden una mica el recomençament de les obres, el qual es produeix finalment, a principis de novembre.

Per tant, a partir d'aquí, i segons ens ha dit el mateix Ajuntament, resulta que perquè les obres s'hagin finalitzat en el plaç previst de 6 mesos, aquestes ja s'haurien d'haver acabat el passat 10 de març, cosa que no ha estat així, i per la qual cosa l'Ajuntament, creiem, prendrà les mesures pertinents.

Finançaments

El pressupost de les obres és de 52 milions de ptes., els quals seran aportats en un 35% pels veïns, i en un 65% per l'Ajuntament, mitjançant un préstec que ha demanat. El fet que l'obra sigui tan important, i que sigui utilitzada per la majoria dels escalencs (i no solament pels que viuen al carrer esmentat) fa que el percentatge que aporta l'Ajuntament al pressupost, sigui superior al que aportaria per un carrer qualsevol.

Detalls constructius

Per la seva importància, aquesta obra s'ha volgut fer ben feta per part de l'Ajuntament, i a més deixar-la ben acabada. Per això l'avinguda constarà d'una calçada de 6'50 m. d'amplada, d'un espai entre la calçada i la vorera destinat a aparcaments, i d'una vorera de 2'20 m. per banda. Entre la calçada i l'espai d'aparcament, hi ha una petita canal que recollirà les aigües de pluja. Cal dir també que a la vorera hi haurà arbres, i que totes les instal·lacions (aigua, enllumenat, telèfon, telègraf i el cable de la televisió) passaran soterrades, la qual cosa ha portat grans problemes a l'hora de col·locar els arbres, fins al punt que en alguns sectors de l'avinguda, ha estat totalment impossible de fer-ho. A més a més, a la vorera hi haurà bancs, i els fars que constituïran l'enllumenat públic de la via.

La platja de Riells

La platja de Riells, d'ençà que hi ha turisme a L'Escala, s'ha convertit en una de les més importants del poble, per tot un seguit de trets que la caracteritzen, com són la seva proximitat al casc urbà i a l'important nucli turístic de Riells, la seva extensió, i la seva poca profunditat, que la fa especialment adient per als infants. Però des de fa un temps, aquesta platja es veu amenaçada per un fenomen que fins i tot ha arribat a posar en perill la seva existència.

Aquest fenomen és el de la desaparició de la sorra. Aquesta desaparició es deu a diverses raons, en primer lloc al vent, en segon a les corrents marines, i en tercer lloc al fet que amb l'edificació del barri de Riells, es varen fer desaparèixer tota una sèrie de rieres que, provinents de la muntanya, transportaven i finalment dipositaven materials a la platja, amb la qual cosa l'alimentaven. Aquesta era, a més a més, la verdadera font a partir de la qual es va començar a formar aquesta platja ja fa molts d'anys.

És a partir de tot això, que el MOPU decideix de solucionar el problema regenerant la platja. Aquesta regeneració ha consistit en dipositar-hi sorres basàtiques provinents de la zona del Riuet, sense que pel moment s'hagin hagut d'emprar espigons. S'han transportat en total, uns 60.000 m³ de sorra, mitjançant 6.000 viatges de camió, guanyant-se al mar una franja de més de 40 m. de sorra. La capacitat de la platja s'ha multiplicat per sis.

El finançament de les obres, ha anat a càrrec del MOPU en la seva totalitat, aportant-hi els 20 milions que costa l'obra, i deixant a més a més un dipòsit anual de 4 milions, per a fer un seguiment de l'obra, i per a tornar-hi a actuar en cas que aquesta primera solució no donés resultat.

El consistori escalenc ha rebut de molt bona gana la realització per part del MOPU d'aquesta obra, ja que estava molt preocupat per la progressiva desaparició

d'aquesta platja, i que en canvi, ara, podrà millorar molt l'oferta turística de L'Escala.

I el poble, què hi diu?

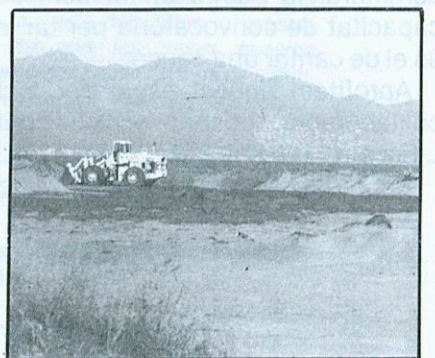
Quant a l'Avinguda de Girona, la gent està d'acord en què és una obra molt important que ja feia temps que s'havia d'haver fet, però alhora emet crítiques pels retards soferts en l'execució de la mateixa, i per les moltes molèsties que ha ocasionat (rebertaments, perforacions en carrers contigus ja asfaltats, interrupció del trànsit en ple estiu, etc.). La indignació més gran ha vingut d'alguns comerciants que tenien els establiments a la mateixa avinguda i que per haver-se tallat la circulació en ple estiu, han vist disminuir considerablement d'aquesta manera els seus ingressos. Fa uns mesos hi havia gent que es preguntava si el proper estiu, l'avinguda estaria acabada.

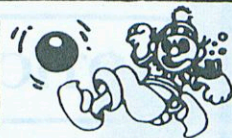
Respecte de la platja de Riells, en principi molta gent era escèptica sobre si la fórmula de construcció que s'ha pres donaria resultat, sobretot després que vingués un temporal fort. El mètode utilitzat només aconsegueix retardar el veritable problema de fons, malmenant de passada una platja característica, la de les Dunes.

També cal notar el mal estat en què han quedat alguns vials, després de circular-hi camions pesats, mal estat que suposem que l'Ajuntament i els organismes competents s'encarregaran d'arranjjar.

Ara bé, tot aquest raonament ens el podríem haver estalviat si en el seu moment, quan s'edificà el barri de Riells, s'haguessin respectat les rieres abans esmentades, permetent que seguissin realitzant la seva missió.

MONT RECOVA

FUTBOL

(Resultats del mes de març)

Benjamins

dia 9	Bisbalenc - L'Escala	1-2
dia 16	L'Escala - Guixols	10-1
dia 23	La Salle P. - L'Escala	2-3
dia 28	L'Escala - Palafrugell	5-1

Alevins

dia 9	L'Escala - Roses	10-2
dia 16	Cadaqués - L'Escala	2-6
dia 23	L'Escala - Monells	6-0
dia 28	Peralada - L'Escala	5-1

Infantils

dia 16	L'Escala - Gualta	5-0
dia 23	Palafrugell - L'Escala	0-6
dia 28	L'Escala - Pals	5-4

Juvenils

dia 2	L'Escala - Bàscara	3-0
dia 9	Ventalló - L'Escala	2-3
dia 16	L'Escala - Vilabertran	4-1

Tercera Regional

dia 2	Camallera - L'Escala	4-1
dia 9	L'Escala - Gualta	3-2
dia 16	L'Escala - Calonge	2-1
dia 23	Sant Antoni - L'Escala	7-0

Primera regional

dia 2	L'Escala - Abadessenc	2-2
dia 9	Salt - L'Escala	1-1
dia 16	Bisbalenc - L'Escala	1-1
dia 23	L'Escala - Peralada	7-1

Pel que fa al nostre primer equip, al final de març i després d'haver-se jugat partits ajornats, la classificació -en quan als primers llocs- tenia aquest ordre: Amb 34 punts: Roses i Montagut; amb 32 punts: L'ESCALA i Anglès; amb 31 punts: Hostalric; amb 30 punts: Llagostera; amb 29 punts: Ripoll i Abadassenc; amb 27 punts: Palafrugell...

Durant el mes de març, han tingut lloc a la sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, dues sessions de ball. La primera, a cura del conjunt TROPICANA, la nit del dissabte dia 15 (per cert amb una molt limitada assistència) per commemorar el primer aniversari de l'inici de les activitats de la Comissió de Joves del C.E.R.. Quan a la segona, amenitzada per l'orquestra GIRONA, va celebrar-se el diumenge de Pasqua, a la nit, amb molta animació i concurrència, i en el decurs del qual, com ja estava anunciat, era proclamat l'HEREU del C.E.R. i els FADRINS d'honor, distincions que, segons decisió del jurat femení, previament constituït, varen recaure, respectivament en **Ricard Macià, Jordi Carbó i Lluís Gardella**, als quals la Pubilla del C.E.R. i les dames d'honor, tingueren cura d'imposar les bandes acreditatives, alhora que els lliuraven un regal record de l'esdeveniment. Ens permetem, des d'aquesta secció de **L'Escalenc** felicitar molt cordialment als elegits.

Corresponent a l'XIè Pla d'Acció Cultural. Roda de Teatre, temporada 1985-86 que patrocina l'Associació de Personal de la Caixa de Pensions, el dissabte dia 8 de març, a la nit, es portava a terme, a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, la representació de l'obra «EL BERENAR DELS GENERALS» de Boris Vian, a càrrec del grup **Teatre d'Art** de Banyoles.

Volem deixar constància de les Assemblees Ordinàries, que en el decurs del mes de març han celebrat dues Entitats de la població. El dia 7, tenia lloc la del C.E.R., en el seu local social, de la qual cal remarcar la decisió d'aprovar l'augment de quotes i la pòlemica al comentar l'estat de comptes i la presentació del pressupost. El dia 14, era la de la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca, on com ja estava previst, el president, en Francesc Torres, va confirmar la decisió de deixar definitivament les seves activitats com a directiu de la Penya. Al no haver-se presentat cap candidatura per substituir-lo, per uns moments es va donar a conèixer que el dimarts següent hi hauria una reunió de cinc socis per intentar continuar la gestió, donant-se un termini de dos mesos per tal de prendre una decisió definitiva, l'Assemblea va tenir lloc al Restaurant «El Roser», havent-hi com a cloenda, com ja es habitual, l'actuació del grup escalenc «Oreig de mar».

El dia 16 de març, va celebrar-se el tradicional **APLEC A CINC CLAUS**, amb el concurs d'arrossada, la degustació de la coca elaborada especialment per la diada, el sorteig de l'obsequi dels veïns de Cinc Claus i la batalla de sardanes, enguany a cura de la cobla La Principal de Cassà de la Selva.

Vili-Gran

TENNIS TAULA

La consecució, un any més, del novè lloc en els Campionats de Catalunya Absolutos disputats a Borges Blanques (Lleida) els dies 29, 30 i 31 de març, la victòria, tan fàcil com esperada, en el provincial de primeres per equips i els darrers resultats aconseguits a la Lliga Nacional és el més destacable de la secció de Tennis Taula del CER L'Escala.

Darrers resultats a la Lliga Nacional.

- Sersan L-Z Barcelona 5 - CER L'Escala 1 (Fajardo 1, Sues i F. Guanter).
 - RM L'Hospitalet 5 - CER L'Escala 1 (Fajardo 1, Sues i F. Guanter).
 - CER L'Escala 3 - I. Lumen (Barcelona) 5 (Fajardo 2, Sues 1, F. Guanter).
 - CER L'Escala 5 - Cassanenc 0 (Fajardo 2, Sues 2, F. Guanter 1).
- A la Lliga Nacional el CER L'Escala es troba al mig de la classificació, per sota dels potents rivals barcelonins, més experimentats i amb una competició molt més forta que la nostra, davant de l'altre equip gironí, el Cassanenc i el tarragoní, el Reus Deportiu.

Campionats de Catalunya Absolutos a Borges Blanques

Resultats aconseguits:

- Sersan L-Z 5 - CER L'Escala 1 (Fajardo 1, Sues i J.M.ª Guanter).
- TT Bagà 5 - CER L'Escala 3 (Fajardo 2, Sues 1 i X. Xortal).
- CER L'Escala 5 - Puiggros (Lleida) 0 (Fajardo 2, Sues 2, Cortal 1).
- CER L'Escala 5 - Reus Deportiu 2 (Fajardo 3, Sues 1, Cortal 1).
- CER L'Escala 5 - Gimnàstic Tarragona 1 (Fajardo 2, Sues 2, Cortal 1).

Competició provincial

Campions, una temporada més, a la categoria de primeres, a segones s'ha quedat en darrera posició, sense un equip sòlid, i format només per juvenils i infantils poc rodats. A terceres, en canvi, segueix la competició, i d'entre 15 equips, hi ha possibilitats d'optar a un tercer lloc.

A infantils i juvenils no s'han aconseguit els bons resultats de la temporada anterior i durant aquest mes i el proper es jugaran les proves d'individuals i dobles.

CELEBRACIÓ DE LES NOCES D'OR I D'ARGENT

Per quart any consecutiu, el diumenge 6 d'abril es celebrà a la nostra vila la diada de les Noces d'Or i d'Argent de les parelles escalenques que aconsegueixen els cinquanta o vint-i-cinc anys de matrimoni.

A les 11, tots plegats, assistiren a la Missa d'acció de gràcies en el nostre temple parroquial, molt concorregut de fidels. A l'homilia, mossèn Salvador adreçà unes emotives paraules als matrimonis reunits, destacant el paper de la família, com a nucli central i base de la bona convivència en la vida d'un poble.

L'actuació de la Coral Emporium del C.E.R. L'Escala contribuï a donar solemnitat a l'acte, i acabada la Missa, tenia lloc una audició de sardanes per la Cobla Foment de la Sardana.

Tot seguit, es celebrà el tradicional dinar de germanor i a les 5 de la tarda sortiren cap a Barcelona per arribar el dilluns al matí a Montserrat, on eren rebuts pel Pare Abat i assistien, al migdia, al Cant de la Salve, a càrrec de l'Escolania. Dinaren a la falda de la muntanya i retornaren a L'Escala cap al tard.

Tot i que el temps no volgué acompanyar, la Festa no perdé en cap moment la seva essència portadora de bells i inoblidables records.

La relació de parelles que commemoraren l'aniversari dels 50 i 25 anys de matrimoni és la següent

NOCES D'OR

Martí Bosch Sureda i Josepa Comas Terrats

NOCES D'ARGENT

Valeri Ballester Guillot i Assumpció Solés Pascual

Salvador Batlle Callol i Herminia Callol Fornés

Joan Brunso Reig i Clara Magret Ribas

Antoni Contreras López i Rosa Heras Moya

Jordi Costa Cros i Joaquina Llop Artigas

Adolf Costals Alemany i Maria Rosa Ferré Surroca

Antoni Martí Roda i Dolors Oliveras Altrachs

Jordi Martínez Casadevall i Maria Quintana Palomera

Joaquim Masjoan Ros i Tomasa Andreu Condón

Martí Pijoan Tolaguera i Dolors Llistosella Sagué

Josep Saës Viladecans i Maria Carme Arasa German

Joan Subirà Puig i Dolors Lloveras Rigau

L'ESCALA DIGUÉ NO A L'OTAN

Donat que el mes passat no erem a temps de donar-ne notícia, direm els resultats locals del tan debatut referèndum sobre la permanència o sortida d'Espanya de l'OTAN, celebrat el propassat 12 de març.

D'un cens local de 3.263 electors, es donaren les següents votacions:

Total votants	2.072	63,49%
Vots SI	740	35,71%
Vots NO	1.190	57,43%
Vots en blanc	128	6,18%
Vots nuls	14	0,68%

La victòria del NO a L'Escala, com a la resta de Catalunya, fou molt clara i significativa.

LA SETMANA SANTA 86

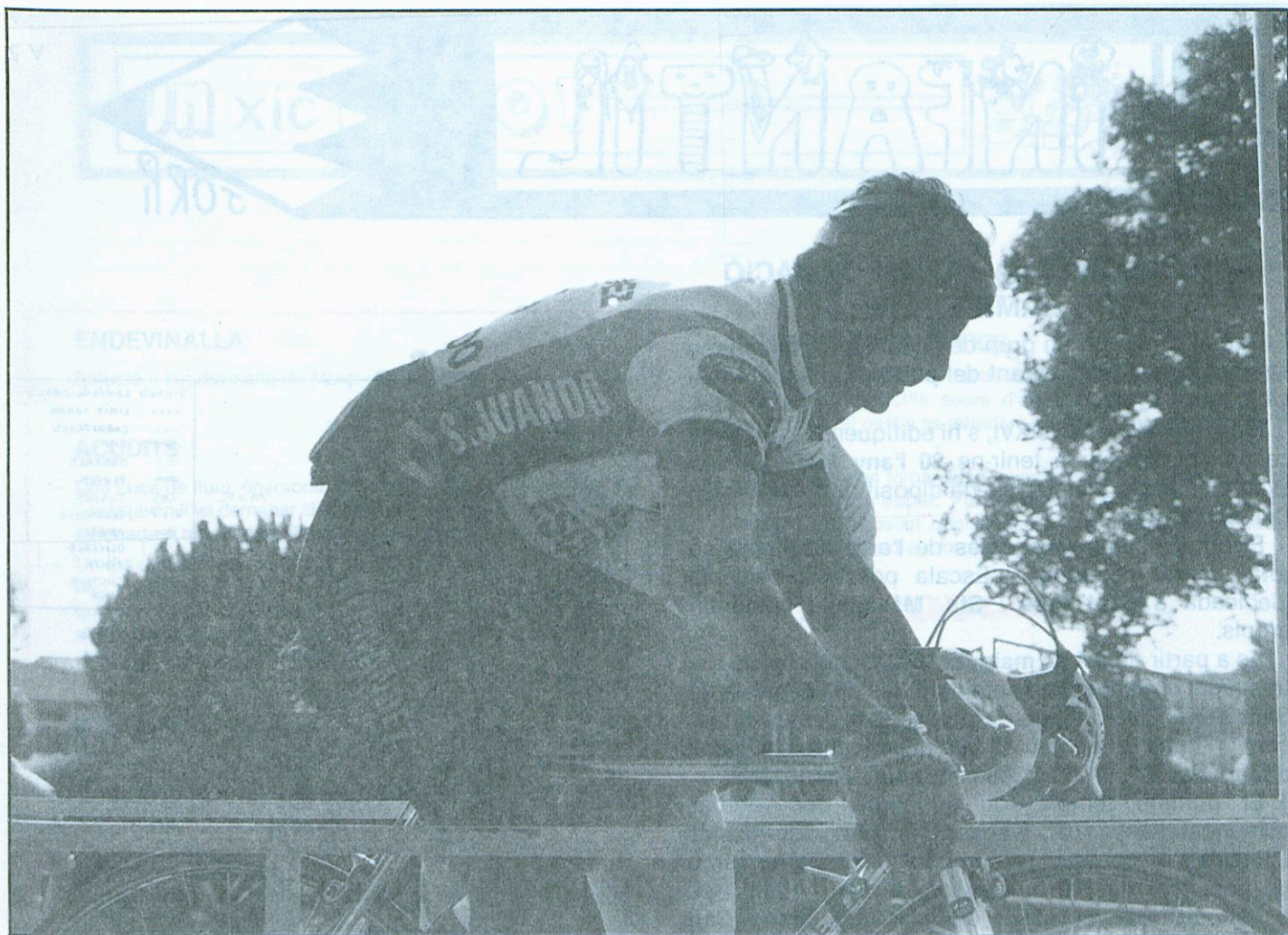
Enguany, la Setmana Santa arribà aviat, poc després de l'inici de la primavera, l'estació de l'any que s'espera amb il·lusió, per allò d'ésser portadora de bon temps, però que en aquesta ocasió ens saludà amb tramuntana, més pròpia de l'hivern que d'un apropament a l'estiu si bé sortosament no durà gaire i, en general, malgrat que el temps ha estat insegur, no ens en podem pas queixar.

Com cada any, l'afluència de turistes i visitants aquests dies ha estat notoria, si bé tornarà a regnar la calma fins més acostats a l'època estiuenca.

A més de les corresponents celebracions, com a fets religiosos més destacables hem d'assenyalar la inauguració de la restaurada Capella del Santíssim, el dijous Sant. En ella, s'instal·là, per primera vegada, el Monument, el qual, anteriorment havia estat a l'Altar Major, a l'Altar dels Dolors, i fins l'any passat, a l'Altar de la Verge del Carme. I també hem de fer-nos ressó, dins d'aquest mateix marc de la Setmana Santa, de la Professió de Fè –o Comunió Solemne– de la Vetlla Pasqual per part d'una colla de nois i noies, la relació dels quals és la següent: Esther Bazo Royo, Mª Lluïsa Clemente Oliva, Joan Francesc Diaz Aparicio, Mª Antonia Diaz Aparicio, Albert Geli Martí, Marta Guri Sureda, Mònica Llop Oliveras, Teresa Pagès Sanchís, Mª Rosa Pagès Vilabré, Susagna Paradís Juanola, Gemma Tarrés Sureda, Susagna De La Torre Hernández, Enric Torres Paltré, Joaquim Torrent Alemany, Lluís Tomàs Arnau, Pilar Puig Noguera i Lluís Salabert Ballesta.

La Capella del Santíssim, ja restaurada, s'inaugurà el propassat Dijous Sant.

El ciclista escalenc Juan José Palma, que intervé en competició en la categoria de «Veterà A».

SORPRESES DE DIFERENT SIGNE

Durant les vacances de Setmana Santa, són molts els estrangers i gent del país que aprofiten aquests dies per cercar la tranquil·litat i el repòs.

Però per alguns això de la tranquil·litat és només un dir, ja que en arribar a L'Escala es trobaren la casa o apartament saquejat pels lladres. I és fàcil d'endivinar llur indignació i desesperació, ja que a molts d'ells no és la primera vegada que els succeeix i això perjudica molt el turisme escalenc.

No totes les sorpreses, sortosament, foren negatives. Els forasters que feia temps no havien vingut a L'Escala, han pogut comprovar amb satisfacció l'engrandiment de la platja de Riells.

L'aprovació d'aquestes obres és general i gairebé tothom reconeix la necessitat, vist l'estat en què es trobava darrerament la platja de Riells.

PROBLEMES DE CIRCULACIÓ

I no ens movem d'escenari, perquè d'unes setmanes cap aquí són molts els problemes que tenen els conductors per a circular en molts punts de la població, especialment en la cruïlla de Riells, degut a les obres d'instal·lació de l'emissari submarí. També, el mes passat, seguia tancada l'Avinguda Girona en algun dels seus punts degut als treballs que s'hi porten a terme i que tothom desitja que s'acabin d'una vegada per totes.

A la llarga, els escalencs suportem amb paciència aquestes molèsties, ja que suposen unes notables millores per a la nostra població.

En qualsevol cas, sentim a molta gent preguntar perquè aquestes obres, que comporten importants variacions del trànsit, es realitzen sempre quan arriba la temporada turística i perquè algunes obres, com l'Avinguda de Girona, duren tant de temps. Part de la resposta, potser, es podria trobar en l'època d'adjudicació d'aquestes obres, i en les inevitables complicacions i contratemps que surten, una vegada aquelles començaren.

CURS DE FORMACIÓ BÀSICA DE LA POLICIA MUNICIPAL

Els policies municipals escalencs Josep Maria Casas Bataller i Joan Vargas Gómez acaben de participar en el VI Kurs de Formació Bàsica, organitzat per l'Escola de la Policia Municipal de l'Ajuntament de Girona, amb classes diàries durant tres mesos consecutius.

L'aplicació i el bon rendiment ha estat excel·lent, ja que d'entre 24 participants, Josep Me Casas obtingué el primer lloc (amb una puntuació de 8,43) i en Joan Vargas (amb 8,15) obtenia el tercer lloc.

Felicitem ambdós municipals escalencs, esperant que l'eficax aprenentatge el posin al servei de la ciutadania escalenca i forastera.

EL QUE POT LA FORÇA DE VOLUNTAT

Ja hem fet referència, alguna vegada, a un esport de lluita i sacrifici com és el ciclisme. En el seu dia parlàvem de la Penya Ciclista L'Escala, i anteriorment havíem comentat l'homenatge a l'Albert Ciprés en el qual tenia lloc una "passejada" ciclista amb un grup de veterans i afeccionats ciclistes escalencs.

Avui ens referirem a un veterà ciclista escalenc que intervé en competicions. Estem parlant d'en Juan José Palma Jiménez, de 35 anys, i que en fa dos s'inicià en el món de la bicicleta, de la mà d'en Josep Hernández, home entès en la matèria i que li veié certes qualitats. Els resultats no es varen fer esperar: primer lloc absolut en la Volta a l'Avinyonet; tercer, a la Volta a Albacete, en la qual prenia part també el murcià Molina, ex-campió del món de Veterans el 1984; quart, en el Campionat de Veterans "A" de Catalunya, amb el mateix temps que el primer.

Com a projectes immediats, pensa participar en la Volta a Luxemburg (de Veterans), amb 6 etapes, en el Campionat d'Espanya de veterans i en la Volta a Mallorca, de 5 etapes.

Posseeix fitxa federativa de "Veterà A" i corre per l'equip Escuredo de Salt.

Enhorabona, per tant, al veterà ciclista escalenc pels èxits assolits a base d'una ferma voluntat i perseverància.

ESTUDI SOBRE LA TRANSFORMACIÓ DE L'AMBIENT (V)

Cap el segle XV, un grup de pescadors s'establiren en unes cabanes al voltant del port natural anomenat La Platja.

Més tard, en el segle XVI, s'hi edificaren les primeres cases, fins arribar a tenir-ne **20 l'any 1660**. En són exemple, la que més tard seria dipòsit de sal (**l'Alfolí**) i **Can Maranges**.

El primer cens conegut és de l'any **1680** amb un total de **80 persones**. L'Escala posseeix **església** (dedicada a **Sant Pere i Sta. Màxima**) i **cementiri** propis.

Es a partir del **24 de maig de 1682**, el dia en que fou traslladat el **Santíssim Sacrament** des de l'església de **Sant Martí**, quan la vila es comença a desenvolupar com un nucli urbà, però encara dependent del **Castell d'Empúries** fins el **1777 (360 habitants l'any 1718)**.

El primitiu temple fou substituït per l'actual, començat l'any **1701** i acabat el **1761**. El **Port de L'Escala** s'ha convertit en una població important amb un port, una duana, un depòsit de sal (**l'Alfolí**) i es construeixen noves cases com la **Casa Gran** i **Can Punton**. (L'any **1787** compta amb **1383 habitants**).

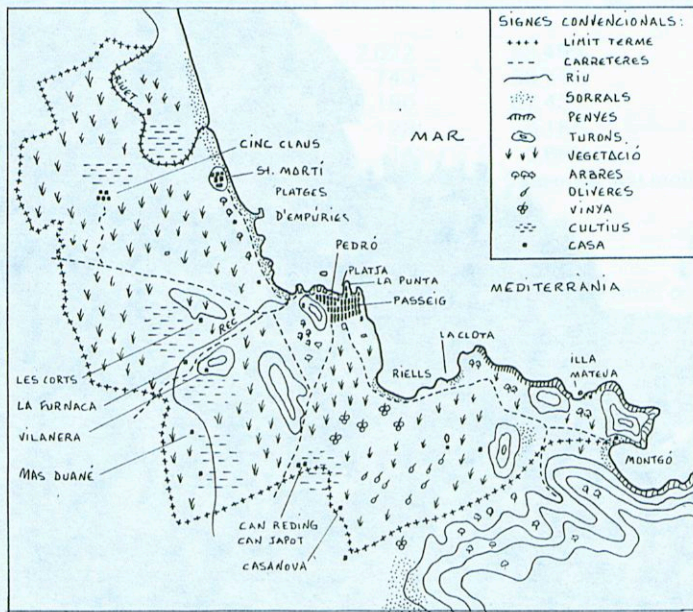
Durant el segle XIX i després de l'ocupació napoleònica, passa a ser cap del municipi i la **pesca**, el **salaó** i la **vinya** (fins a la desfeta de la filoxera) són les activitats més importants. (**2556 habitants l'any 1860**).

A finals de segle, amb la crisi de la vinya i les tres epidèmies de còlera, disminueix de població arribant a tenir **2515 habitants el 1900**.

L'activitat principal és la **pesca** i la gent subsisteix durant l'hivern fiant a les botigues i pagant a l'estiu.

El port natural que recull i protegeix les barques és **La Platja**, al bell mig de la població que compta amb dos típics barris: **el Pedró** i **el Passeig**. A més del nucli urbà formen part del municipi el llogarret de **Sant Martí**, el veïnat de **Cinc Claus** i un munt de masies escampades arreu del petit terme municipal.

Aquesta situació perdura fins l'arribada del turisme a la dècada dels anys 50.

«**Diumenge de la Santíssima Trinitat que contem als 24 de maig 1682**. Jo Rafel Matheu pres i Sacristà de la Isglesia parroquial de St. Martí de la vila de Empurias y vuy Rehtor de la Isglesia parroquial de St. Pera de la escala de Empurias. He aportat lo Santíssim Sagrament de la Eucharistia desde la Isglesia de St. Martí de Empurias St. Pera de La escala ço es set Hostias Consagradas y lo vericle patena amb companyia del senyor Domer Jaume Puiol y de los set sacerdots Rehtors y dels Religiosos de Ntra. Senyora de Gràcia y altres Religiosos ab cantoria, ab molta música. Tot lo poble y moltissima gent forastera y jo estat sacrista deempurias vint anys menos vuit dies, això per memoria.»

MOTS ENCREUATS N.º 11

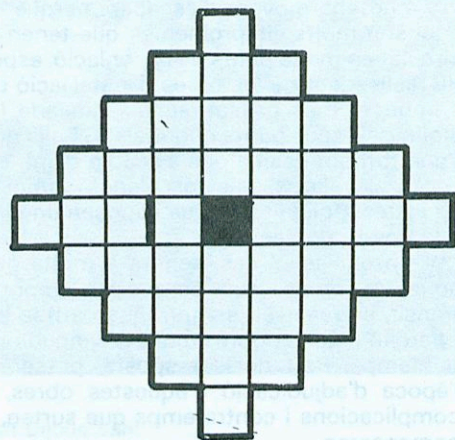
HORITZONTALS: 1.- Vocal. 2.- Cim agut d'una muntanya. 3.- Deturar, impedir. 4.- Rifa 5.- Pis. Darrera. 6.- Part anterior del pit. 7.- Eina de tallar fusta. 8.- Transpira. 9.- Vocal.

VERTICALS: 1.- Cent en xifres romanes. 2.- Al revés, barra. 3.- Col.loquis 4.- Trumfes. 5.- Atmòsfera. Consonant. Colla. 6.- Professió. 7.- Rambla. 8.- En aquest moment. 9.- Vocal.

SOLUCIÓ MOTS ENCREUATS N.º 10:

HORITZONTALS: 1.- R. 2.- Cel. 3.- Cabal. 4.- Somcar. 5.- Gosi. Omar. 6.- Tisanes. 7.- Renis. 8.- Suc. 9.- S.

VERTICALS : 1.- G. 2.- Sot. 3.- Cosir. 4.- Camises. 5.- Rebi. Anus. 6.- Lacònic. 7.- Lames. 8.- Ras. 9.- R.

ENDEVINALLA

- Solució a l'endevinalla de Març: «EL PORRO»

ACUDITS

- Una cuca de llum, enamorada d'una formiga, un vespre que es passejaven li va demanar si li podia fer un petó. La formiga, tota sufocada, li respongué: «D'acord, però apaga el llum!».
- Un dia d'hivern, per cert força calurós, un microbi es passejava ben abrigat amb capa, boina i bufanda; un altre microbi, amic, que per allà passava, li va preguntar: «Què et passa que vas tan abrigat amb el bon temps que fa?». I l'altre li respongué: «No m'en parlis; he agafat una aspirina...».

REFRANYS DEL MAR

- Mar lluent, pluja o vent.
- Si abans que la pluja tens el vent, hissa gàbies cuita-corrent.

L'ART DE VIURE

- Sabràs més d'una persona escoltant-la parlar que si escoltes als altres parlar d'ella. (L.A.)
- Quan es visita a un malalt, el millor present que li podeu portar és una llarga i simpàtica conversació. (Janik)

CONSELLS DOMESTICS

- Si heu fet un pastís de «mestressa de casa», quan el treureu del forn poseu el motlle sobre d'un eixugamans mullat. Dues avantatges: el pastís es refredarà més aviat i no s'enganxarà al motlle.
- Les dents poden tornar-se grogues i, és clar, el vostre somriure tindrà menys d'esclat. Per obtenir la dentició d'una «star», utilitzeu un raspallet que haureu xopat de suc de llimona i bicarbonat. I ja podreu somriure generosament.

NO DIGUEU:

Botones
Botxorn
Botxornós
Bòveda
Boxeo
Brasilenyo
Brillo
Brotxe
Bruixo
Brújula
Bueno
Buitre

DIGUEU:

Grum, vailet
Vergonya / Xafagor
Xafogós / Vergonyós
Volta
Boxa
Brasiler
Brillantor / Resplendor, Llustre
Fermall / Tanca
Bruixot
Brúixola
Bé!
Volor

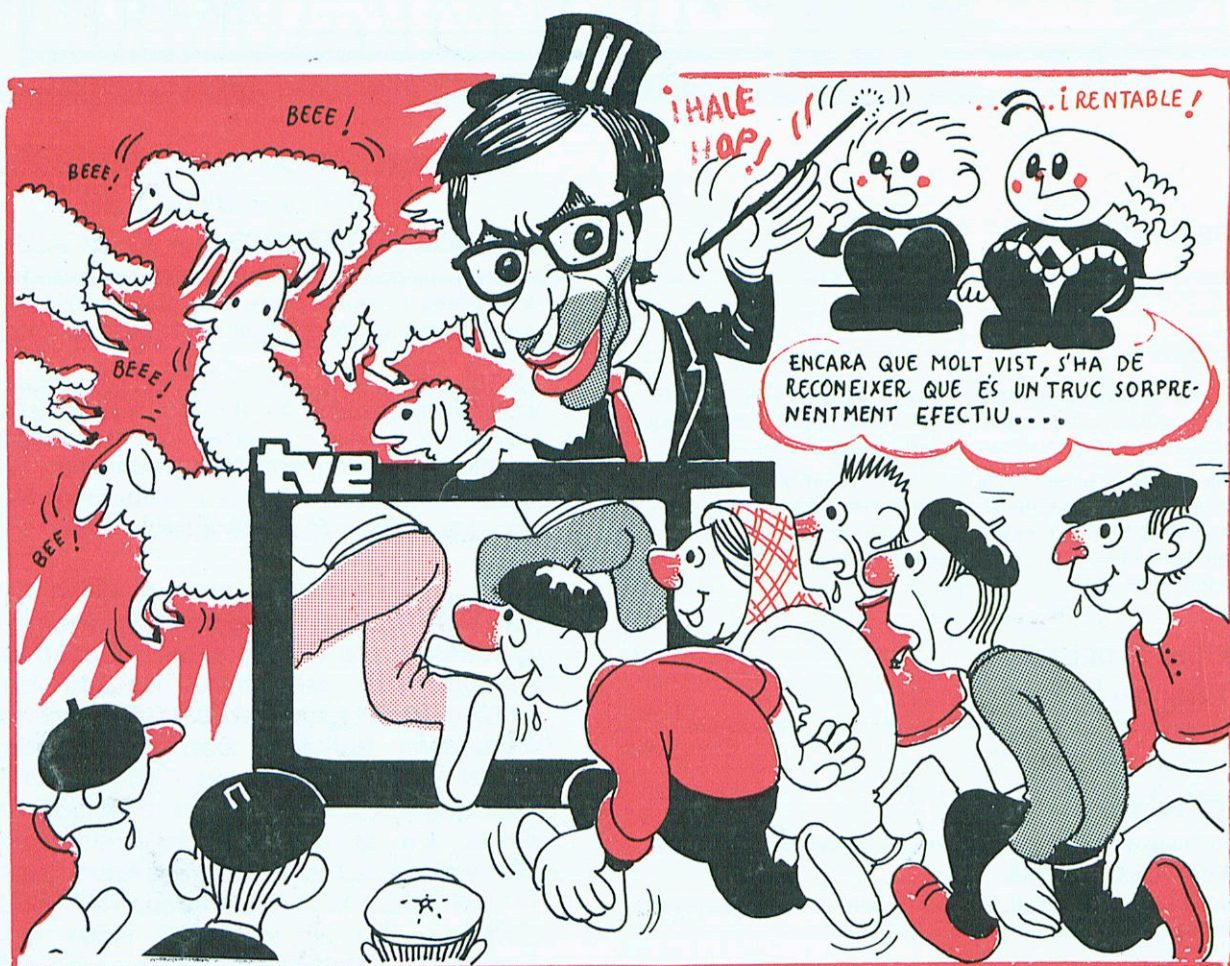
MARÇ: PER RECORDAR

Ja que, el primer dia del mes, un temporal de llevant i d'una força mai vista va castigar, tot fent moltes destrosses, tota la Costa Brava. Comentaris de gent gran escalenca eren de que no estava en el seu record un temporal tant impressionant. Deixant a part aquest fet destacable, dels dies 28 de febrer i 1 de març, el mes ha sigut típicament primaveral amb els alts i baixos que això comporta; dies de calmes amb un sol que ja començava a escalfar, alternant amb dies de gran humitat amb boires molt espesses, pluja i sense oblidar les típiques tramuntanades.

Passem a veure les dades recollides al observatori de la Clota.

Temperatura Màxima.....	21° C
Temperatura Mínima.....	3° C
Temperatura Mitjana.....	11'3° C
Oscil.lació Extrema.....	14'7° C
Dies de Pluja.....	10
Total Litres recollits.....	46'4
Precipitació Màx. dia.....	25 l.
Tramuntana NNW.....	7 dies
Provençal NNE.....	2 dies
Llevant E.....	1 dia
Ponent W.....	2 dies
Mestral NW.....	1 dia
Vents Variables.....	18 dies

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 48

